

for usikker, og Lønningsvillkaarene for den nuværende Stutmesters Embedstid ere fastsatte ved Lov af 3die Mai 1867 § 1, cfr. Lov af 23de Januar 1862 § 13, skal Udvalget foreslaae at udelade Bestemmelsen om denne Embedsmand af nærværende Lov.

Udvalget kan ikke tilraade at gaae ind paa Regjeringens Forslag om en gennemgaaende Forbedring af Lønningerne for de ved den kongelige Veterinair- og Landbohøjskole ansatte faste Lærere, men maa anbefale en Nedsættelse, navnlig af de høiere Lønninger; man skal derhos foreslaae her ligesom ved andre Lønningslove at opstille faste Alderstillelag, beregnede efter Tjenestetiden, istedetfor efter Lovforslaget at bibeholde den ved Lov af 8de Marts 1856 § 10 indførte indbyrdes Aldersscala. Idet man tillige skal tilraade for de Lærere, der ikke have Bolig paa selve Landbohøjskolen, at lade Huusleiegodtgjørelsen bortfalde, foreslaaer Udvalget Begyndelseslønnen sat til 1,400 Rd. aarlig, — hvilket omtrent svarer til den nuværende Lønning for den yngste Lærer, — og, idet der tilstaaes Tillæg af 200 Rd. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste, høieste Lønning fastsat til 2,200 Rd. Den høieste Løn vilde altsaa naaes efter 20 Aars Tjeneste, og en Middelløn af 1,800 Rd. med en Anciennitet som fast Lærer ved Skolen af 25 Aar, hvad Udvalget finder passende. Da der paa Finantsløven for 1869—70 (§ 19, III, A 3) til Docenter ved Højskolen er bevilget 5,588 Rd. 46 β , men Docenten i Botanik ved Lov af 22de Jan. 1869 er overgaaet blandt de faste Lærere ved Skolen, formener Udvalget, at den i Lovforslaget opførte Sum af 5,650 Rd. til Docenthonorarer, derunder indbefattet Honoraret af 1,000 Rd. til Docenten i oekonomisk Havedyrkning og 200 Rd. til Docenten i Statsveterinairvidenskab, kan taale en Nedsættelse til 5,000 Rd. aarlig, og til et lignende Beløb foreslaaer Udvalget at nedsætte Medhjælpssummen i Lovforslagets § 4, idet der paa indeværende Aars Finantsløv hertil kun er bevilget 4,842 Rd.

Udvalget maa ansee det for ønskeligt, at der af Regjeringen gjøres Skridt til en Omordning af Amtmændenes Embedsforhold og

Stilling i Forvaltningen. Udvalget er nemlig af den Formening, at Amtmændene for Tiden i altfor mange Tilfælde danne blotte Gjennemgangsled mellem Ministerierne og de stedlige Myndigheder, og at det ofte vilde være til Gavn for Forretningerne og til Vækkelse for Befolkningen, om Afgjørelsen af adskillige Sager, der nu er forbeholdt Ministerierne, blev lagt i vedkommende Amtmands Haand; en ikke ringe Mængde af Expeditioner, der nu uden noget reelt Udbytte for Forvaltningen eller for Befolkningen vilde Amtmændenes Contotipersonale betydeligt Arbejde, kunde paa den anden Side henvises til underordnede Myndigheder, og Amtmændenes Stilling vilde herved kun vinde i Betydning og Indflydelse som overordnet Localautoritet. En ny og omfattende Bestemmelse i Henseende til Amtmændenes Stilling i Forvaltningen synes ogsaa saameget mere fornøden, som en Række af Love fra den nyere Tid (f. Ex. Lov af 21de Juni 1867 om Betvæsenet, Lov af 26de Mai 1868 om Umyndiges Midlers Forvaltning, Lov af 1. D. om Kjøbstadcommunerens Styrelse, Lov af 6te Marts 1869 om Værnepligt) i denne Henseende allerede have indført endeel ikke uvæsentlige Forandringer, og saadanne end yderligere kunne ventes at ville blive Følgen af den formeentlig i en ikke fjern Fremtid forestaaende Omordning af den criminelle Retsspleie. En heldig Ordning af hele dette Forhold maatte derhos efter Udvalgets Formening kunne føre til, at det blev muligt ved indtrædende Vacance at sammenbrage flere af de nuværende Amtmandsposter, i Lighed med hvad der i Henhold til Lov af 19de Februar 1861 er skeet med Aarhus og Skanderborg Amtmandsembeder, og Udvalget var derfor betænkt paa, under den antydede Forudsætning, at foreslaae en Forening af Viborg og Thisted Amter, af Aalborg og Hjørring Amter, af Odense og Svendborg Amter, af Kjøbenhavn og Frederiksborg Amter, af Sorø og Holbæk Amter og af Maribo og Præsto Amter, hvorved, til ikke ringe Besparelse for Statskassen, Amtmændenes Antal i Kongeriget vilde blive indskrænket fra 18 til 12. Da imidlertid dette Forslag mødte en saa bestemt Modstand fra Ministeriets Side, at man ikke